

[Moses Olsen.]

Disse for så vidt modstridende oplysninger har skabt tvivl og usikkerhed blandt fiskerne i Grønland, og tilmed er kommunikationsforholdene i Grønland jo af en sådan karakter, at de sidstnævnte oplysninger fra landshøvdingembedet, så vidt jeg ved, ikke er nået ud til visse steder i Grønland inden fristens udløb. Denne tvivl og usikkerhed er de grønlandske kystfiskere naturligvis uden skyld i. Dertil kommer, at mange af dem har brugt forholdsvist mange penge på investeringer i deres laksefangstredskaber, og de penge vil være spildt, hvis fiskerne skal følge ordlyden af de ret forvirrende bestemmelser. Derfor mener jeg, det er naturligt for mig at støtte rimeligheden i det ønske, at alle, der fisker inden for 3 sømils grænsen, dvs. alle kystfiskere fra mindre både, i dette efterår undtages fra ICNAF-vedtagelsen, således at de uden videre formaliteter kan få lov til at indhandle deres fangst på de grønlandske indhandlingssteder. Da den nødvendige lovgivning først nu er på vej, er der, så vidt jeg kan se, intet grundlag for eventuel retsforfølgelse af mulige overtrædelser. Er dette ikke muligt, mener jeg der må findes udveje for, at kystfiskerne ikke lider urimelige tab på grund af den forvirring, der er opstået, og som de som sagt ikke har nogen skyld i.

I sin tid har de grønlandske fiskeres organisation erklæret sig indforstået med den dansk-amerikanske forståelse vedrørende laksefiskeriet, af forskellige årsager, som jeg ikke skal gentage her, men bl. a. af hensyn til risikoen for den urimelige reduktion af havpattedyr og fugle, der er blevet konstateret i løbet af de sidst forløbne år som følge af drivgarnsfiskeriet ud for kysten. Ved at erklære sig indforstået med forståelsen har de også bundet sig til det kvantum, som ligger til grund for dette lovforslag, nemlig et niveau, som anslås til 1.100 t.

I forbindelse med selve lovforslaget skal jeg bemærke, at jeg i første omgang har undret mig lidt over, at denne lov, som på afgørende måde berører vitale grønlandske interesser, er henlagt under fiskeriministeriet. Men jeg håber, at der er et så dybtgående og godt samarbejde mellem de to ministerier, at eventuelle gnidninger, der kan skade de grønlandske fiskere, kan undgås i fremtiden.

I de senere år, hvor fiskeriets vilkår i Grønland har været ugunstigere end i 1950'erne og den første halvdel af 1960'erne, har laksefiskeriet været et kæmcomment og godt økonomisk trækplaster for mange grønlandske fiskerfamilier. Den grønlandske fiskerflåde vil også i de kommende år blive forøget i antal og tonnage, og bedre fangstredskaber vil utvivlsomt bevirke en forøgelse af gennemsnitsfangsterne i de kommende år.

Ifølge lovforslaget skal kun lokale fiskere kunne fiske laks inden for fiskerigrænsen efter 1. januar 1976. Det kan meget vel tænkes, at denne bestemmelse kan blive medvirkende årsag til en vis forøgelse af antallet af fiskerfartøjer i Grønland ved ikke-lokale fiskeres eventuelle bosættelse i Grønland. Den lokale grønlandske laksefangst, især kystfiskeriet fra de mindre både, starter aldrig samtidig over hele kysten. Visse steder starter fiskeriet flere uger tidligere end på andre lokaliteter.

Selv om den dansk-amerikanske aftale eller forståelse fortsat må betragtes som en fordel for lokale grønlandske fiskere, har de faktorer, som jeg lige har nævnt her, afstedkommet en ikke underlig bekymring hos de grønlandske fiskere for eventuelle fremtidige reduktioner af fangstniveauet. Derfor hæfter jeg mig særlig ved ICNAF-vedtagelsens punkt 4, som åbner muligheder for regulering af fangstniveauet, bl. a. under hensyntagen til laksefiskeriets særlige betydning for de lokale fiskere. Det er en mulighed, som de grønlandske fiskere håber i fremtiden vil kunne udnyttes til reguleringer af niveauet i opadgående retning, hvis der konstateres reelle behov derfor ud fra de lokale fiskeres synsvinkel.

I ICNAF-vedtagelsens punkt 2 hedder det, at afvigelser fra de fastsatte kvanta i et år vil blive udlignet i det følgende års fangst. Der er i Grønland ret meget usikkerhed med hensyn til, hvorvidt eventuelle sådanne udligninger kan foretages på grundlag af fangsten i år, når der hidtil ikke har været egentlig lovhjemmel i Danmark på dette område, i hvert fald ikke nogen lovhjemmel, som alle kan være enige i er i orden. Derfor vil jeg være taknemlig, hvis regeringen kan give besked herom under denne første behandling.

Med disse få forbehold og bemærkninger